

Delo. List za nauku, književnost i društveni život. IV. leto. Vlasnik i urednik Stojan M. Protić. Beograd. Obilježev venac br. 4. Stoji na leto 20 frankov v zlatu. Ta izborna urejevana revija se odlikuje posebno po svojih znanstvenih spisih; poseben oždelek: »Naučna hronika« poroča o napredku v različnih znanostih. Spisi iz društvenih (socijalnih) ved so posebno zanimivi. Pri nas smo dosedaj popolnoma zanemarjali te znanosti, če prav so baš one sposobne zanimati najširšo publiko. Upamo, da politični preobratki prisilijo tudi naše prvake in književnike, da obrnejo pozornost na-nje. — V »kritiki« in »bibliografiji« se navajajo in ocenjajo včasih prav kozenito književni pojavi.

Luča. Književni list društva »Gorski Vijenac«. Leto III. Odgovorni urednik prof. Lazar T. Perović. Cetinje. Izhaja po enkrat na mesec in stane na leto 2 gld. Najzanimivejša vsebina so mnogobrojne narodne umotvorine, pesmi, pregovori, igre, pripovedke.

Zora. Pod tem naslovom izhaja po enkrat na mesec v 4 – 5 pol debelih zvezkih 4° srbski leposlovni list za zabavo, pouko in književnost. Urejujeta ga Aleksa Šantić in Svetozar Čorović. Stane za celo leto 4 gld., dijake 3 gld. V 2. številki omenja na kratko naše književne prilike in posebno še našo družbo sv. Mohorja.

Dr. Ivan Črnčič. V Rimu je umrl kanonik jerolimskega zavoda dr. Ivan Črnčič. Izmed mnogih njegovih spisov, ki osvetljujejo prošlost hrvaško in njene spomenike, treba posebno imenovati novo izdanje „Assemanovega evangelistarja.“ Z Jagićem in Račkim je obdelal „Hrvaške pisane zakone“, katere je izdala jugoslovanska akademija v Zagrebu. Bil je znamenit poznavatelj stare slovenščine in glagoliških spomenikov njenih.

Poslednji plemiči Gotali. Tragedija u pet čina. Napisao M. Podravčanin. U Zagrebu 1896. Tisak i naklada Antona Scholza. — Ta drama je pretiskana iz »Prosvjete«. Nje predmet je vzet iz povesti Bogovićeve »Gotalovac«.

»Bračne pesme«. Neki Vlada Jovanović je izdal l. 1896. zbirko svojih pesmi pod tem naslovom. V drugi številki »Brankovega kola« l. 1897. pravi poročevalec, da je Jovanović mistik, erotoman in mizogin, in da boluje od grafomanije in logoroje (gostobesednosti); kot dober poznavalec stranih literatur je posnel francoske in angleške pornografe ter izbljuval tudi v srbskem jeziku smrdljivi gnoj svoje poezije, ki je poezija kakor lucus a non lucendo.

Smiljana, hrvatska opera u dva čina. Tako se imenuje naj-novejše delo našega zemljaka Fr. S. Vilharja, katera se je februarja meseca izvajala na odru zagrebskega narodnega gledališča. Melodije so po narodnih posnete ali vsaj v narodnem duhu zložene. Opera je imela priličen uspeh, vendar se ji prigovarja, da skladatelj v njej ni primerno upotrebil in izčrpal orkestra.

Pesme o kraljeviču Marku so se prevedle tudi na magjarski jezik pod nazivom: Márkó királyfi (kraljevics Márkó). Délszláv néballadák a XIV és XVih századból. Fordította Dr. Margalits Ede. (Kraljevič Marko. Južnoslovanske narodne balade iz XIV. in XV. veka. Prevedel dr. Edmund Margalič).